

บันทึก

เรื่อง พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการสงคราม

ตามหนังสือของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๖๕๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๐ ว่า นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการสงครามของญี่ปุ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เห็นว่ามิได้มีกำหนดระยะเวลาแห่งการยื่นคำร้องขอนิรโทษกรรมไว้ และกรรมการที่กฎหมายแต่งตั้งไว้ กฎหมายก็ได้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดแห่งการเป็นกรรมการหรือการปฏิบัติหน้าที่ ฉะนั้นคณะกรรมการจึงมีหน้าที่รับคำร้องขอนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไป จึงให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาหาทางดูว่าจะทำอย่างไรเรื่องจึงจะสิ้นสุดกันเสียที และควรจัดทำในรูปใดนั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้เสร็จแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการสงครามของญี่ปุ่นโดยทั่วไป มิใช่เฉพาะแต่บุคคลที่กระทำการนั้นๆ และต้องถูกขังอยู่ในเรือนจำ หรือพ้นโทษไปก่อนแล้ว ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๔ และ ๕ ของพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น การที่จะกำหนดขีดคั่นว่า ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมจะต้องยื่นคำร้องขอคำสั่งแสดงว่าเป็นผู้ได้รับนิรโทษกรรมภายในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ดี หรือจะยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียเพราะเห็นว่าสมควรแก่เวลาแห่งการนิรโทษกรรมแล้ว เพื่อให้เรื่องสิ้นสุดกันเสียทีก็ดี ก็จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นกล่าวคือบุคคลอื่นนอกจากบุคคลที่กล่าวแล้ว ซึ่งมีสิทธิได้รับนิรโทษกรรมด้วย ก็จะไม่มีโอกาสได้รับถ้าหากถูกจับกุมหรือฟ้องร้องขึ้นเพราะการกระทำที่ควรจะได้รับนิรโทษกรรมนี้ในภายหลัง

คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ควรปล่อยให้เป็นไปตามสภาพ กล่าวคือเมื่อมีผู้ยื่นคำร้องคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ก็มีหน้าที่พิจารณาไปตามทางจนกว่าบรรดากรณีทั้งหลายจะหมดไป และกฎหมายนี้ก็ย่อมเป็นอันเลิกไปเองในตัว อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า การที่ปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ก็หาจะมีข้อยุ่งยากลำบากแก่ทางปฏิบัติอย่างไรไม่ เพราะบุคคลที่กฎหมายระบุให้เป็นกรรมการพิจารณาคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นไปตามตำแหน่งทั้งสิ้นมิได้มีการแต่งตั้งตัวบุคคลขึ้นเป็นกรรมการแต่ประการใด

จึงขอเสนอเพื่อพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ส. วินิจญ์กุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๐